

अक्षरच्छन्दस् Tatpur. n. (-न्दः) Metre regulated by the number and quantity of syllables. See also वर्णवृत्त. E. अक्षर and छन्दस्.

अक्षरजीवक Tatpur. m. (-कः) A scribe. E. अक्षर (a letter) and जीवक who lives, i. e. who gets a livelihood by letters; also अक्षरजीविक and अक्षरजीविन्.

अक्षरजीविक Bahuvr. m. (-कः) A scribe. See अक्षरजीवक. E. अक्षर and जीविका.

अक्षरजीविन् Tatpur. m. (-वी) A scribe. See अक्षरजीवक. E. अक्षर and जीविन्.

अक्षरतूलिका Tatpur. f. (-का) A reed for writing with. See कलम. E. अक्षर (a letter) and तूलिका.

अक्षरव्यास Tatpur. m. (-सः) Scripture, a writing. See also अक्षरविन्यास. E. अक्षर and व्यास.

अक्षरपङ्क्ति Tatpur. f. (-ङ्क्तिः) Name of a verse or metre consisting of four lines, each of them containing one Dactylus and one Spondaeus (- उ उ - -), named also पङ्क्ति and हंस. E. अक्षर and पङ्क्ति.

अक्षरमुख Bahuvr. m. (-खः) A scholar, a student. E. अक्षर (a letter) and मुख (commencement).

अक्षरविन्यास Tatpur. m. (-सः) ¹Scripture, a writing. ²The alphabet. E. अक्षर and विन्यास.

अक्षरशब्द ind. Syllable by syllable. E. अक्षर, taddh. aff. शब्द.

अक्षरशून्य Tatpur. m. f. n. (-न्यः-न्या-न्यम्) Devoid of distinct sound, inarticulate. E. अक्षर and शून्य.

अक्षरसंस्थान Tatpur. n. (-नम्) Scripture, a writing. E. अक्षर (a letter) and संस्थान.

अक्षराज Tatpur. m. (-जः) The king of the dice, the die bearing the name of Kali. E. अक्ष and राज.

अक्षर्य m. f. n. (-र्यः-र्या-र्यम्) Belonging or referring to a letter &c. See the meanings of अक्षर. E. अक्षर, taddh. aff. र्यत्.

अक्षवत् m. f. n. (-वान्-वती-वत्) Having a die, &c. f. (-ती) Gaming, playing with dice. E. अक्ष (a die), taddh. aff. मतुप्.

अक्षवाट Tatpur. m. (-टः) An amphitheatre for wrestling, the arena of a gymnasium. Also read अक्षपाट. E. अक्ष and वाट.

अक्षविद् Tatpur. m. f. n. (-वित्) ¹Versed in law. ²Versed in play. E. अक्ष and विद्.

अक्षशौण्ड Tatpur. m. f. n. (-ण्डः-ण्डा-ण्डम्) Fond of dicing. E. अक्ष and शौण्ड.

अक्षसूत्र Tatpur. n. (-त्रम्) A rosary, a string of eleocarpus seeds so used. E. अक्ष and सूत्र.

अक्षांश Tatpur. m. (-शः) A degree of latitude. E. अक्ष and अंश.

अक्षाय Tatpur. n. (-यम्) ¹The fore part of a car. ²The axle or bar to which the wheels are attached. E. अक्ष and अय.

अक्षायकील Tatpur. m. (-लः) The pin of the axle of a carriage, the linchpin, also one at the extremity of the pole. E. अक्षाय and कील. See also the following.

अक्षायकीलक m. (-कः) See the preceding. E. अक्षायकील, taddh. aff. कन् or as Tatpur. अक्षाय and कीलक.

अक्षार I. Tatpur. m. (-रः) Natural salt, salt which is not factitious. E. अ neg. and चार.

II. Bahuvr. m. f. n. (-रः-रा-रम्) Not containing factitious salt. See अक्षारलवण and अक्षारालवण. E. अ priv. and चार.

अक्षारलवण n. (-णम्) I. Tatpur. Natural salt, as river salt &c.,

which has not been obtained artificially. See चार and लवण. E. अक्षार (which is explained as अ neg. and चार artificial (?)) and लवण, or better: अ neg. and चारलवण (Dvandva): neither चार nor लवण.

II. Bahuvr. Such food as may be eaten during a season considered impure or improper for the performance of religious duties, as a season of mourning &c. (See अशीच.) It is said to consist of cows milk, ghee, rice, kidney-beans, barley, sesamum, and sea or river salt. The word occurs also written अक्षारालवण. E. अ priv. and चारलवण (Dvandva), sc. अन्न.

अक्षारालवण Dvandva. n. (-णम्) See the preceding, under II. E. अक्षार and अलवण.

अक्षान्ति Tatpur. f. (-न्तिः) ¹Impatience, intolerance. ²Envy, impatience of another's superiority or success. E. अ neg. and चान्ति.

अक्षापन Tatpur. n. (-नम्) A dice-board. E. अक्ष and आपन.

अक्षवाप Tatpur. m. (-पः) The keeper of tables at which gambling with dice takes place, or one who has charge of them. E. अक्ष and आप.

अक्षि n. (-क्षि; for the declension of this word in the classical language see अक्षन्) ¹The eye. ²This word is used sometimes to denote the numeral two. See also its synonymes नेत्र, लोचन &c. E. अक्ष (अक्षू) (or better अक्ष्), un. aff. क्तिस्.

अक्षिक m. (-कः) A tree (Dalbergia Onjeinensis). See also अक्षक-अक्षीक-अक्षिक- and रञ्जनद्रु. E. अक्षि, taddh. aff. क.

अक्षिकूट Tatpur. n. (-टम्) See the following. E. अक्षि and कूट.

अक्षिकूटक Tatpur. n. (-कम्) ¹The ball of the eye. ²The pupil of the eye. See also the preceding. E. अक्षि and कूटक.

अक्षिगत Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Hatel, hated, disliked. E. अक्षि and गत.

अक्षिगोल Tatpur. m. (-लः) The ball or globe of the eye. E. अक्षि and गोल.

अक्षिजाह n. (-हम्) The base of the eye. E. अक्षि, taddh. aff. जाहच्. — (It seems, however, that अक्षिजाह is a Tatpurusha, the latter part of which is an obsolete word जाह.)

अक्षिणी f. (-णी) One of the eight incidents or privileges ascribed by the Hindu law to ownership in the land. See अष्टभोग. E. अक्ष, taddh. aff. इनि.

अक्षित Tatpur. I. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Not decayed, eternal. II. n. (-तम्) Water. (See अक्षर.) E. अ neg. and क्षित.

अक्षितारा Tatpur. f. (-रा) The pupil of the eye. E. अक्षि and तारा.

अक्षिति Tatpur. f. (-तिः) Imperishability, eternity. E. अ neg. and क्षिति.

अक्षिपद्मन् Tatpur. n. (-द्मन्) The eye lash. E. अक्षि and पद्मन्.

अक्षिपटल Tatpur. n. (-लम्) A coat of the eye. E. अक्षि and पटल.

अक्षिभू Tatpur. m. f. n. (-भूः-भूः-भु) Perceptible, present, manifest. E. अक्षि and भू.

अक्षिभेषज Tatpur. m. (-जः) A tree. (Red Lodh.) See पट्टिकालोध. n. (-जम्) Any medicament or collyrium for the eye. E. अक्षि and भेषज.

अक्षिभुव Dvandva. n. (-वम्) The eyes and eye-brows collectively. E. अक्षि and भू, samāsta aff. अच्.